

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119322428
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119322428.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s. , so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 47 967 692, zast. JUDr. Oskar Chnápko, advokát, KOVAL' & spol. advokátska kancelária, Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanej: D. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. E. XXX, o zaplatenie 7 141, 56 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13Csp/94/2019 - 99, zo dňa 16. júna 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi n
e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol: „Súd žalobu zamietá. Súd žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva.“

2. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 7 141,56 eur s príslušenstvom titulom nesplatennej časti poskytnutého úveru a náhrady trov konania. Tvrdil, že predmetnú pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.12.2018 uzavretej medzi žalobcom (postupníkom) a Poštová banka a.s. (postupcom).

3. Žalobca svoj nárok vyvodzoval zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzavreli právny predchodca žalobcu Poštová banka a.s., IČO:31 340 890 (ako veriteľ) so žalovanou dňa 02.02.2015. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 5 000,00 eur za v zmluve dohodnutých podmienok, pričom konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 25.02.2024. Žalovaná neplnila svoje povinnosti zo zmluvy riadne a včas. Právny predchodca žalobcu výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 14.06.2016 žalovanú upozornil, že ku dňu 13.06.2016 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 324,15 eur a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy do 15 dní od doručenia výzvy s tým, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, je banka oprávnená využiť ust. § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver za predčasne splatný. Výzva bola žalovanej odoslaná poštou 14.06.2016 ako list 2. triedy. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 11.07.2016 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej predčasné zosplatenie úveru ku dňu 11.07.2016 a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Výzva bola žalovanej doručená dňa 14.07.2016.

4. Dňa 20.12.2018 došlo k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávok medzi Poštová banka, a.s. (postupcom) a žalobcom (postupníkom), na základe ktorej boli na žalobcu postúpené pohľadávky špecifikované v prílohe č. 1, 2, vrátane pohľadávky voči žalovanej. Listom zo dňa 02.01.2019 postupca oznámil žalovanej, že postúpil pohľadávku zo zmluvy o úvere na žalobcu so všetkými právami a povinnosťami spojenými.

5. Súd považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Preskúmaním zmluvy z hľadiska dodržania ustanovení cit. zákona súd dospel k záveru, že nebola dodržaná písomná forma zmluvy (svedčí o tom spôsob uzatvárania zmluvy) v dôsledku čoho je úver zo zákona treba považovať za bezúročný a bezpoplatkový, a tak žalovaná by mala veriteľovi vrátiť iba ním požičanú sumu.

6. Súd ex officio skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu s prihliadnutím na to, že predmetom konania je pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru, ktorá mala byť postúpená na žalobcu, teda aktívna vecná legitimitácia žalobcu súvisí so splnením podmienok určených v § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 Občianskeho zákonníka a v § 92 ods. 8 zákona o bankách.

7. Podľa ust. § 17 ods. 1 jednou z podmienok postúpenia pohľadávky je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru t.j. taká, pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V zmluve bol termín konečnej splatnosti určený na 25.12.2024, preto podmienkou postúpenia celej pohľadávky v čase postúpenia pohľadávky bolo predchádzajúce vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplatenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Súd konštatoval, že nemal preukázanú dohodu zmluvných strán v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ako dvojstranného právneho úkonu na možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľom, keďže táto je zahrnutá len v Obchodných podmienkach nepodpísaných žalovanou (rovnako napr. KS Prešov v rozsudku sp. zn. 6Co/36/2019 z 3.12.2019 ods. 17. odôvodnenia), preto predmetom postúpenia v posudzovanom prípade mohla byť iba splatná časť úveru (splatná v zmysle dohodnutého splátkového kalendára). Ak úver nebol platne zosplatený v čase postúpenia pohľadávky, banka nemohla postúpiť svoju pohľadávku z úveru v celosti inému subjektu s poukazom na § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a pokiaľ sa tak stalo, je zmluva o postúpení pohľadávok neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom.

8. Žalobca nepreukázal ani splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktorými sú preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní (rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24. apríla 2018). Nerešpektovanie tejto úpravy má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka) - viď. rozsudok NS SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.03.2018. V tomto prípade nebol predložený žiadny dôkaz o tom, že by bola žalovanej pred postúpením pohľadávky zaslaná výzva na splatenie splatného dlhu a napriek tomu zostala v omeškaní s plnením dlhu tak, ako to má na mysli ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Takou výzvou nie je list zo dňa 14.06.2016 ani zo dňa 11.07.2016, pretože podľa názoru súdu v tom čase žalovaná nebola v omeškaní so splácaním istiny úveru, nakoľko vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru žalovaná mala do 11.07.2016 zaplatiť 16 splátok istiny t.j. pri úvere 5 000 eur splatnom v 108 splátkach, 16x 46,29 eur (5000 : 108) t.j. 740,74 eur, pričom po započítaní platieb z aktuálneho úveru na istinu v súlade s ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka uhradila dotedy sumu 1 047 eur.

9. Vzhľadom na uvedené zistenia súdu súd ani nemohol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie a žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu v celom rozsahu zamietol.

10. V odôvodnení rozsudku súd tiež konštatoval aj nedostatky uznania dlhu žalovanou (§ 558 Občianskeho zákonníka) - vyjadrenie dlžníka k dlhu zo dňa 13.04.2018 a taktiež uznania nároku zo dňa 30.03.2020.

11. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP v spojení s čl. 4 a čl. 17 CSP tak, že úspešnej žalovanej nárok na náhradu trvo konania nepriznal, keďže si ich náhradu neuplatnila.

12. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Namietal voči záveru súdu o chýbajúcej dohode v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka medzi veriteľom a žalovanou. Podľa názoru žalobcu aj ústna dohoda o možnosti predčasného zosplatnenia úveru je medzi stranami platná. Cit. ustanovenie výslovne neukladá stranám povinnosť uzatvoriť dohodu o možnosti predčasného zosplatnenia pohľadávky (úveru) v písomnej forme. Absencia písomnej formy, ktorej súčasťou bol odkaz na obchodné podmienky obsahujúce možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ktoré boli žalovanou prevzaté (bod 3.8), nemožno považovať za neplatnú dohodu. V zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený v predpísanej forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je takýto právny úkon neplatný. Súd prvej inštancie arbitrárnym rozhodnutím určil neplatnosť dohody o možnosti predčasného zosplatnenia úveru a tým aj neplatnosť postúpenia pohľadávky na žalobcu, bez akéhokoľvek podkladu v právnych predpisoch.

14. Súd hypoteticky konštatoval výšku sumy, ktorá mala byť zo strany žalovanej zaplatená k 11.07.2016 s poukazom na počet splátok (16), pričom výšku jednej splátky určil na sumu 46,29 eur (keď celkovú výšku úveru 5000,- eur vydělil počtom dohodnutých splátok 108). Takéto určenie výšky splátok, ktoré mali byť podľa názoru súdu uhrádzané zo strany žalovanej sa neopiera o zistené skutkové okolnosti a predložené listinné dôkazy. Zo zmluvy o úvere, pri ktorej podľa názoru súdu nebola dodržaná písomná forma, síce vyplýva, že strany sa dohodli na počte 108 splátok, ale zároveň vyplýva, že výška jednej splátky je stanovená na sumu 89,- eur. Do dňa 11.07.2018 tak mala žalovaná zaplatiť 16 splátok (ako uviedol okresný súd) ale po 89,- eur, čo predstavuje sumu 1 424,- eur, a tak v čase zosplatnenia úveru žalovaná bola v omeškaní, keďže zaplatila len sumu 1 047,- eur. Súd na jednej strane prihliadol na dojednanie zmluvných strán ohľadne počtu dohodnutých splátok pre vlastné prispôsobenie si výpočtov, avšak na strane druhej absolútne odignoroval dohodu o výške jednej splátky (89,- eur). Nie je akceptovateľné, aby súd svojvoľným spôsobom prepočítaval výšku mesačných splátok, ktoré mali byť údajne uhrádzané.

15. Právny predchodca žalobcu pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky postupoval v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď žalovanú listom zo dňa 14.06.2016 upozornil, že je so svojím záväzkom viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti a na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Z dôvodu nesplnenia povinností zo strany žalovanej, napriek predchádzajúcej výzve, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 11.07.2016 zosplatnil poskytnutý úver a zároveň v uvedenom liste vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy v lehote do 10 dní. Ako vyplýva z listu právneho predchodcu žalobcu zo dňa 11.07.2016, obsahom tejto výzvy je okrem oznámenia banky o predčasnem zosplatnení úveru, aj samotná výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorou banka žalovanú vyzvala na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 dní. Žalovaná svoj záväzok právnemu predchodcovi žalobcu (banke) neuhradila v lehote 90 dní odo dňa písomnej výzvy, následkom čoho právny predchodca žalobcu a žalobca uzatvorili zmluvu o postúpení predmetnej pohľadávky.

16. Žalobca zotrváva na názore, že v danom spore má aktívnu vecnú legitímáciu. Pohľadávku voči žalovanej nadobudol na základe zmluvy o postúpení, k platnému postúpeniu boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona o bankách.

17. Žalobca odmieta svojvoľné a arbitrárne konštatovanie prvoinštančného súdu pokiaľ ide o uznanie nároku zo dňa 30.03.2020. Toto bolo na súd doručené samotnou žalovanou a jedná sa výlučne o jednostranný právny úkon žalovanej. Dôsledkom uznania nároku je povinnosť súdu rozhodnúť podľa tohto uznania, t.j. vydať rozsudok pre uznanie (§ 282 CSP).

18. K odvolaniu žalobcu žalovaná vo vyjadrení zo dňa 18.08.2020 uviedla, že spoločnosti BENCONT COLLECTION, a.s. pravidelne každý mesiac platí splátku. Priložila o tom fotokópie poštových poukazov na sumu 40,- eur zo dňa 24.01.2020, 24.02.2020, 24.03.2020, 24.04.2020, 25.05.2020, 24.06.2020, 24.07.2020 a na sumu 30,- eur zo dňa 24.4.2020, 25.05.2020, 24.06.2020, 24.07.2020. Je dôchodkyňa a jej zdravotný stav jej neumožňuje navýšiť mesačné splátky, má výdavky na lieky a živobytie.

19. Žalobca na podanie žalovanej nereagoval.

20. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

21. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22. Odvolací súd preskúmal odvolacie námietky žalobcu spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu, pričom sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne v celom rozsahu poukazuje. Rozhodnutie súdu spĺňa parametre riadne a dostatočne odôvodneného rozhodnutia (§ 220 CSP). Odôvodnenie rozsudku je ako celok jasné a zrozumiteľné, je presvedčivé a preskúmateľné, dáva odpoveď na všetky otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam a ktoré dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Z rozsudku jednoznačne vyplýva, že žaloba bola zamietnutá z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pretože súdu nepreukázal, že by na neho právne relevantným spôsobom prešiel žalobným návrhom uplatňovaný nárok. Odvolací súd námietky žalobcu uvedené v jeho odvolaní nepovažuje za dôvodné.

23. Žalobca mal vymáhanú pohľadávku nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok III/2018 zo dňa 20.12.2018 postúpením od Poštovej banky, a.s., s ktorou žalovaná ako dlžníka dňa 02.02.2015 uzavrela Zmluvu o úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX, ktorá má povahu spotrebiteľskej zmluvy. Avšak podľa názoru okresného súdu postúpenie pohľadávky uplatnenej žalobným návrhom je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca nepreukázal, že žalovanej bola doručená písomná výzva právneho predchodcu žalobcu (banky) na splnenie peňažného záväzku a že po doručení výzvy bola žalovaná v omeškaní viac ako 90 dní so splnením peňažného záväzku (ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách) resp. zo strany žalobcu nebolo preukázané, že by došlo k výzve tak, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 cit. zákona. Výzva (list) zo dňa 14.06.2016, ani zo dňa 11.07.2016, ktorou žalobca preukazoval splnenie tejto povinnosti nie je právne relevantná v zmysle cit. ustanovenia, z dôvodov podrobne uvedených okresným súdom v odôvodnení rozsudku (bod 34. Odôvodnenia rozsudku) - ohľadne finančných čiastok s ktorými mala byť v omeškaní žalovaná v tom čase, tieto boli uhradené, nakoľko predmetný úver okresný súd posúdil ako bezúročný a bezpoplatkový. V tejto súvislosti v odvolaní žalobca namietal, že okresný súd svojvoľným postupom prepočítaval výšku mesačných splátok, ktoré mali byť údajne uhrádzané, hypoteticky konštatoval výšku sumy, ktorá mala byť zo strany žalovanej zaplatená k 11.07.2016, a to napriek preukázanej skutočnosti o výške splátky (89,- eur) dohodnutej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou. Podľa názoru odvolacieho súdu možno mať za náležitý a správny okresným súdom zvolený spôsob výpočtu výšky mesačnej splátky úveru v prípade, keď okresný súd posúdil v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. daný úver ako bezúročný a bezpoplatkový, keď pri účastníkmi dohodnutej a poskytnutej výške istiny úveru 5 000 eur a dohodnutom celkovom počte splátok 108 súd vypočítal, že istina úveru každej splátky pri rovnomernom splácaní úveru je suma 46,29 eur. Okresný súd v podstate iba z účastníkmi dohodnutej splátky (89,- eur) vylúčil úroky a poplatky (časť splátky pripadajúcu na úroky a časť splátky pripadajúcu na prípadné poplatky), teda tie zložky splátky, ktoré žalovaná vzhľadom na súdom zistenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nemá povinnosť veriteľovi platiť.

24. K odvolacej námietke žalobcu, že ust. § 565 Občianskeho zákonníka výslovne neukladá stranám povinnosť uzatvoriť dohodu o možnosti predčasného zosplatnenia pohľadávky (úveru) v písomnej forme, že aj ústna dohoda o možnosti predčasného zosplatnenia úveru je medzi stranami platná odvolací súd dodáva, že okresný súd vo svojom rozhodnutí nekonštatoval, že predmetná dohoda musí byť uzatvorená v písomnej forme, ale konštatoval to, že súd „nemá preukázanú dohodu zmluvných strán v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ako dvojstranného právneho úkonu na možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľom“. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že súd nemal za preukázané uzatvorenie dohody ako dvojstranného právneho úkonu, teda individuálneho dojednanie medzi účastníkmi zmluvy, či už v písomnej alebo ústnej forme. V ďalšom okresný súd iba poukázal na to,

že „dohoda zakomponovaná len v Obchodných podmienkach nepodpísaných žalovanou“ nepredstavuje dohodu v zmysle dvojstranného právneho úkonu.

Na tom nič nemení skutočnosť, že v zmysle bodu 3.8 zmluvy o úvere podpísanej žalovanou aj žalobcom je odkaz na OP, VOP s tým, že je tu uvedené, že dlžník potvrdzuje svojím podpisom, že bol s príslušnými dokumentmi oboznámený a súhlasí s nimi. Všeobecné obchodné podmienky banky v tomto prípade nazvané: „Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery“ predložené súdu, nie sú účastníkmi zmluvy (veriteľom a dlžníkom) podpísané a nie sú ani individuálne dojednané, pretože spotrebiteľ nemohol vôbec ovplyvniť ich obsah, hoci by aj bol mal možnosť pred podpisom zmluvy sa s nimi oboznámiť.

25. Čo sa týka dôsledkov uznania nároku žalovanou 30.03.2020, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku okresným súdom (bod 35.), kde záverom súdu je, že vzhľadom na uznaný nárok vo výške 7 141,56 eur pri výške úveru 5 000,- eur a jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť, reálne dlh žalovanej, ako ho uznala, neexistoval.

26. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalovaná, preto žalovanej prináleží nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Nakoľko však žalovanej preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, bolo by neúčelné, aby o výške náhrady trov konania rozhodoval súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP) a preto odvolací súd rozhodol, že žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva (viď. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/176/2016 a sp. zn. 6 Cdo/5/2017).

27. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).